

Convenția nr. 108/1958 privind actele de identitate pentru personalul navigant

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii, și reunindu-se, la 29 aprilie 1958, în cea de-a 41-a sesiune a sa, după ce a hotărât să adopte diferite propuneri referitoare la recunoașterea reciprocă sau internațională a unui act de identitate național pentru personalul navigant, problemă care constituie al șaptelea punct al ordinii de zi a sesiunii, după ce a hotărât ca aceste propuneri să ia forma unei convenții internaționale, a adoptat, azi, treisprezece mai una mie nouă sute cincizeci și opt, convenția de mai jos, denumită „Convenția privind actele de identitate pentru personalul navigant, 1958”.

Articolul 1

1. Prezenta convenție se aplică fiecărui marinar utilizat, în indiferent ce calitate, la bordul oricărei nave, în afara navelor de război, care este înmatriculată pe un teritoriu pentru care această convenție este în vigoare, și care este în mod normal afectată navigației maritime.

2. În cazul în care ar exista vreo îndoială cu privire la problema de a ști dacă anumite categorii de persoane trebuie să fie considerate personal navigant, în sensul prezentei convenții, această problemă va fi soluționată, în fiecare țară de către autoritatea competentă, după consultarea organizațiilor armatorilor și ale personalului navigant interesate.

Articolul 2

1. Orice stat membru, pentru care prezenta convenție este în vigoare, va elibera fiecăruia dintre cetățenii săi, exercitând profesia de marinar, la cererea sa, un „act de identitate pentru personal navigant”, conform prevederilor art. 4 de mai jos. Cu toate acestea, în cazul când nu ar fi posibil să se elibereze un astfel de document anumitor categorii de personal navigant, numitul stat membru va putea elibera, în locul menționatului document, un pașaport specificând că titularul este marinar și având, în sensul prezentei convenții, aceleași efecte ca și actul de identitate pentru personalul navigant.

2. Orice stat membru, pentru care prezenta convenție este în vigoare, va putea elibera un act de identitate pentru personalul navigant oricărui marinar utilizat la bordul unei nave înmatriculate pe teritoriul său sau înscris la un birou de plasare de pe teritoriul său, dacă cel interesat cere aceasta.

Articolul 3

Actul de identitate al personalului navigant va fi păstrat întotdeauna de către marinar.

Articolul 4

1. Actul de identitate pentru personalul navigant va fi întocmit după un model simplu: el va fi confecționat dintr-un material rezistent și se va prezenta astfel încât orice modificare să poată fi cu ușurință observată.
2. Actul de identitate pentru personalul navigant va indica. numele și calitatea autorității care l-a eliberat, data și locul eliberării și va conține o declarație stabilind că acest document este un act de identitate pentru personalul navigant, potrivit prezentei convenții.
3. Actul de identitate pentru personalul navigant va conține următoarele date referitoare la titular:
 - a) numele întreg (prenumele și numele de familie. dacă este cazul);
 - b) data și locul nașterii;
 - c) naționalitatea;
 - d) semnalmente;
 - e) fotografia;
 - f) semnătura titularului, sau, dacă acesta este incapabil să semneze, o amprentă a degetului mare.
4. Dacă un stat membru eliberează un act de identitate pentru personalul navigant unui marinar străin, el nu va fi obligat să înscrie nici o declarație privind naționalitatea respectivului marinar. De altfel, o asemenea declarație nu va constitui o dovadă concludentă a naționalității sale.
5. Orice limitare a duratei de valabilitate a unui act de identitate pentru personalul navigant va fi clar indicată în document.
6. Sub rezerva prevederilor conținute în paragrafele precedente, forma și cuprinsul exacte ale actului de identitate pentru personalul navigant vor fi determinate de către statul membru care îl eliberează, după consultarea organizațiilor armatorilor și ale personalului navigant interesate.
7. Legislația națională va putea să impună înscrierea unor informații complementare în actul de identitate pentru personalul navigant.

Articolul 5

1. Orice marinar care este deținătorul unui act de identitate pentru personalul navigant, valabil eliberat de către autoritatea competentă a unui teritoriu pentru care prezenta convenție este în vigoare, va fi reprimiț pe menționatul teritoriu.
2. Cel interesat va trebui, de asemenea, să fie reprimiț pe teritoriul avut în vedere în paragraful precedent în timpul unei perioade de cel puțin un an după data eventualei expirări a valabilității actului de identitate pentru personalul navigant al cărui titular este.

Articolul 6

1. Orice stat membru va autoriza intrarea dintr-un teritoriu, pentru care prezenta convenție este în vigoare, a oricărui marinar posesor al unui act de identitate pentru personalul navigant, valabil, în cazul când această intrare este solicitată pentru o permisie la uscat, cu durată temporară în timpul escalei navei.

2. Dacă actul de identitate pentru personalul navigant, conține spații libere pentru înscrierile corespunzătoare, orice stat membru va trebui, de asemenea, să permită intrarea dintr-un teritoriu, pentru care prezenta convenție este în vigoare, a oricărui marinar posesor al unui act de identitate pentru personalul navigant, valabil, atunci când intrarea este solicitată de către cel interesat:

- a) pentru a fi îmbarcat la bordul navei sale sau pentru a fi transferat pe o altă navă;
- b) pentru a trece în tranzit în scopul de a-și ajunge nava într-o altă țară sau în scopul de a fi repatriat;
- c) în orice alt scop aprobat de către autoritățile statului interesat.

3. Înainte de a autoriza intrarea pe teritoriul său pentru unul dintre motivele enumerate în paragraful precedent, orice stat membru va putea pretinde o dovadă satisfăcătoare, inclusiv un act scris, din partea marinarului, armatorului sau agentului interesat, sau a consulului interesat, asupra intenției marinarului și a faptului că el este în măsură să-și pună în aplicare proiectul. Statul membru va putea, de asemenea să limiteze durata șederii marinarului la o perioadă considerată rezonabilă în raport cu scopul șederii.

4. Prezentul articol nu trebuie să fie interpretat în sensul unei restrângeri a dreptului oricărui stat membru de a împiedica intrarea sau șederea pe teritoriul său a unei persoane oarecare.

Articolele 7-14

Dispoziții finale tip ¹.